

Una passa endavant

Laia Bonet, membre de la Comissió Executiva Nacional del PSC

Els errors i els dèficits inicials (democràtics i jurídics) de la Declaració de Sobirania, així com no poques [actituds partidistes i sectàries](#), han impedit un acord d'àmplia base política. El sobiranisme, interpretat com s'ha fet, no aconsegueix així esdevenir el denominador comú del catalanisme.

Alguns han tingut la temptació de considerar rellevant la Declaració si, precisament, no la votaven els socialistes. I els hem facilitat la seva estratègia. Hem deixat de lluitar per [la nostra interpretació del concepte de sobirania](#) i així hem contribuït passivament a la seva assimilació independentista. Els ha anat bé a alguns per ancorar el PSC en [l'immobilisme](#). I a d'altres els ha anat molt bé que això succeís. Per combatre la visió nacionalista de Catalunya no n'hi ha prou amb oposar-se, cal proposar i defensar una altra visió del país. I avui hem perdut una altra oportunitat.

El procés que ha portat al nucli directiu del PSC a ordenar als diputats i diputades del Parlament de votar en contra de la Declaració de Sobirania que s'ha aprovat, ha posat de manifest, novament, greus evidències en el nostre projecte polític.

La primera radica en els processos d'anàlisi, interpretació, deliberació i decisió de les grans línies i apostes estratègiques. [El debat és substituït per l'obediència, el diàleg constructiu per la imposició de l'autoritat](#). Es menyspreen les veus i raons diferenciades. No es busca la síntesi, s'imposa una lògica. Es redueix l'argumentació a la suma de majories i de minories. I en base a aquest càlcul, s'atribueix l'assignació e valor i d'encert: la majoria sempre té raó. Té el poder, que no és el mateix. I en aquest bucle seguim.

La segona té a veure amb la capacitat d'analitzar, no tan sols els contextos i els fets, sinó les raons i les corrents de fons de la societat catalana, i, per tant, encapçalar la reconstrucció de l'espai socialista a Catalunya. Ni hem analitzat el [resultat electoral](#) obtingut (ajornament vergonyant per una organització democràtica) [ni hem llegit bé les demandes de la nostra societat](#) que ens demanen un projecte polític clarament nacional, de nova esquerra i de nova política més propera i transparent. Radicalitat nacional i [democràtica](#).

És comprensible doncs, el sentiment de decepció, si no d'irritació, que aquesta conducta política provoca a cada cop més socialistes de dins i fora del partit. Un sentiment que en molts casos porta a concloure que el PSC ja no és reformable i a fer efectiva la temptació d'abandonar. Ho comprenc, però seria un error.

En contra d'aquesta temptació, vull alçar la veu. A favor de l'esperança i de l'esforç col·lectiu de reconstrucció del socialisme català entès com un esforç de [regeneració democràtica](#) i d'afirmació de la pluralitat del catalanisme. Un esforç de més democràcia, més debat i més diversitat. Negar-se avui a fer aquest últim esforç, seria concedir una victòria massa fàcil a aquells que persegueixen des de sempre la destrucció del socialisme català, engegats per la seva concepció sectària i empobridora de la nostra nació. Em rebel·lo. Ajuntem les veus per una política coral, no de solistes.

Per fer possible aquesta reconstrucció és imprescindible fer realitat una alternativa sòlida a l'actual inèrcia política. Una condició necessària d'aquesta alternativa és la superació de les lògiques internes ancorades en el passat i dels clixés simplificadors. El denominador comú d'aquesta alternativa ha de ser un canvi radical de la cultura política. [Y un compromís sense hipoteques, ni peatges externs](#), a favor del més ampli autogovern de Catalunya.

Aquesta és la meva opció i el meu compromís. Treballaré per compartir-lo cada dia amb més i més companys i companyes socialistes de dins i fora del partit. Espero que, aviat, una nova *primavera socialista*, d'idees i energies, fructífera i positiva, pugui oferir una [alternativa](#) i un servei al PSC, a l'esquerra i a Catalunya.